

Coordonator VASILE POP

Vasile Pop

Dana Heuberger

MATEMATICĂ DE EXCELENȚĂ

pentru concursuri, olimpiade și
centre de excelență

Clasa a XI-a

Volumul I. Algebră

Cuvânt-înainte

Colecția „Matematică de excelență pentru concursuri, olimpiade și centre de excelență” conține șase volume pentru liceu, destinate fiecărui an de studiu, și se adresează tuturor pasionaților de matematică, de orice vârstă. Ea vine să umple un gol care există de ani de zile, cu toată inflația de publicații matematice din ultima vreme. Demersul nostru aduce îmbunătățiri substanțiale ciclului de manuale pentru grupele de performanță pe care le-am elaborat în anul 2003, în cadrul unui colectiv care a materializat un proiect finanțat din fonduri europene. Temele abordate în cărțile actuale tratează atât cunoștințele din programele școlare, necesare elevilor pentru reușita la examenele de admitere la cele mai prestigioase universități din țară și de peste hotare, cât și pe toate cele prezente în programa elaborată de minister pentru pregătirea olimpiadelor județene și naționale de matematică. În plus, în multe dintre capitole există și paragrafe sau probleme care pot fi utilizate cu succes și de către elevii care se pregătesc pentru concursurile internaționale de matematică. De aceea, această colecție reprezintă un adevărat îndrumar pentru elevii și profesorii care activează în cadrul centrelor de excelență, atât prin conținuturi, cât și prin modalitatea de prezentare. Vastitatea informațiilor pe care le-am considerat necesare unei pregătiri *de excelență*, precum și relativa independență a unora dintre temele alese ne-au făcut ca la clasele a XI-a și a XII-a să elaborăm câte două cărți distincte: *Algebră* și *Analiză matematică*.

Materialul suplimentar este prezentat complet din punct de vedere teoretic și este urmat de multe exemple, probleme (grupate, după dificultate, în două categorii) și teste de evaluare, care ilustrează noțiunile și tehnicile de lucru abordate și îl conduc pe cititor spre o mai bună înțelegere și încadrare în sistem a cunoștințelor pe care le are din manualele școlare. Sperăm ca testele inițiale, prezente la începutul fiecărei cărți, precum și cele finale să fie utile pentru o evaluare cât mai exactă a progresului elevilor. Mai mult decât atât, prin frumusețea problemelor alese (unele dintre ele sunt adevărate bijuterii matematice), prin ingeniozitatea abordărilor, prin explicațiile și comentariile detaliate pe marginea acestora, sperăm ca aceste cărți să contribuie la consolidarea unei gândiri matematice creative a tinerilor cititori, care să treacă dincolo de șabloane.

Dorim ca această colecție să reprezinte o adevărată pledoarie pentru MATEMATICĂ.

Autorii

CUPRINS

TESTE INIȚIALE	9
SOLUȚIILE TESTELOR INIȚIALE	10
1. PERMUTĂRI (DANA HEUBERGER)	13
2. MATRICE DE ORDINUL DOI ȘI APLICAȚII (VASILE POP)	37
3. MATRICE DE ORDINUL n (VASILE POP).....	78
4. DETERMINANȚI SPECIALI (VASILE POP).....	114
5. MATRICE CU BLOCURI. RANGUL UNEI MATRICE (VASILE POP, DANA HEUBERGER).....	137
6. MATRICE DE ORDINUL DOI ȘI TREI CA TRANSFORMĂRI GEOMETRICE ÎN PLAN ȘI ÎN SPAȚIU (VASILE POP)	166
TESTE FINALE	184
SOLUȚIILE TESTELOR FINALE	186
BIBLIOGRAFIE	191

CAPITOLUL 1. PERMUTĂRI

ELEMENTE TEORETICE

Cu toate că în clasa a XI-a capitolul despre permutări are un rol secundar, o bună înțelegere și folosire a acestuia deschide calea spre o abordare cu succes, în clasa a XII-a, a structurilor algebrice. Vom revedea atunci, într-un context mai larg, multe dintre metodele și ideile utilizate în problemele teoretice legate de permutări. Mai mult decât atât, în mulțimea permutărilor de un anumit grad vom găsi de multe ori exemple și contraexemple sugestive legate de anumite proprietăți ale legilor de compoziție necomutative. Sunt doar câteva motive, puternice însă, ce recomandă o studiere atentă a temei de către toți cei pasionați de algebră.

Vom trece în revistă noțiunile și notațiile care apar în manualele școlare.

1. Dacă A este o mulțime nevidă, atunci orice funcție bijectivă $f: A \rightarrow A$ se numește *permutare* a sa. Mulțimea $S(A)$ a tuturor permutărilor mulțimii A , împreună cu operația de compunere a funcțiilor, se numește *grupul simetric* sau *grupul substituțiilor* lui A .

Dacă pentru $n \in \mathbb{N}^*$ avem mulțimea $A = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$, atunci funcția bijectivă $f: A \rightarrow A$, $f(a_k) = a_{i_k}$, $\forall k \in \{1, 2, \dots, n\}$ este bine determinată de funcția bijectivă $\sigma: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, \dots, n\}$, $\sigma(k) = i_k$, $\forall k \in \{1, 2, \dots, n\}$ și reciproc. De aceea, este suficient să studiem comportamentul permutărilor mulțimii $\{1, 2, \dots, n\}$, numite și permutări de *grad* n . Notăm cu S_n sau \mathfrak{S}_n mulțimea permutărilor de grad n și cu litere mici grecești elementele sale. Știm că S_n are $n!$ elemente.

Permutarea $\sigma \in S_n$ se reprezintă astfel:
$$\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & \dots & n \\ \sigma(1) & \sigma(2) & \sigma(3) & \dots & \sigma(n) \end{pmatrix}.$$

σ fiind o funcție bijectivă, avem: $\{\sigma(1), \sigma(2), \dots, \sigma(n)\} = \{1, 2, \dots, n\}$.

2. Pentru $n \in \mathbb{N}^*$, funcția identică a mulțimii $A = \{1, 2, \dots, n\}$ se notează cu

$$e = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & \dots & n \\ 1 & 2 & 3 & \dots & n \end{pmatrix}$$

și se numește *permutarea identică de gradul* n .

Deoarece mulțimea $S_1 = \{e\}$ conține doar permutarea identică, atunci când nu vom specifica altfel, vom considera, *în tot capitolul*, că avem de a face cu mulțimea S_n , cu $n \in \mathbb{N}$, $n \geq 2$.

CAPITOLUL 4. DETERMINANȚI SPECIALI

CONSIDERAȚII TEORETICE

4.1.1. Dacă $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ este o matrice pătratică, numărul

$$\det(A) = \sum_{\sigma \in S_n} (\text{sgn } \sigma) \cdot a_{1\sigma(1)} \cdot a_{2\sigma(2)} \cdot \dots \cdot a_{n\sigma(n)}$$

se numește determinantul matricei A .

4.1.2 Dacă $A = [a_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, m \\ j=1, \dots, n}} \in \mathcal{M}_{(m,n)}(\mathbb{C})$ este o matrice și k este un număr natural,

$1 \leq k \leq m$, $1 \leq k \leq n$, un determinant de forma

$$\Delta_{\substack{i_1, \dots, i_k \\ j_1, \dots, j_k}} = \det \begin{bmatrix} a_{i_1 j_1} & \dots & a_{i_1 j_k} \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{i_k j_1} & \dots & a_{i_k j_k} \end{bmatrix},$$

unde $1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq m$, $1 \leq j_1 < \dots < j_k \leq n$, se numește minor de ordin k al matricei A .

4.1.3. Dacă $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ este o matrice pătratică, numărul

$$A_{\substack{i_1, \dots, i_k \\ j_1, \dots, j_k}} = (-1)^{i_1 + \dots + i_k + j_1 + \dots + j_k} \Delta_{\substack{i_{k+1}, \dots, i_n \\ j_{k+1}, \dots, j_n}}$$

se numește complementul algebric al minorului $\Delta_{\substack{i_1, \dots, i_k \\ j_1, \dots, j_k}}$.

($\{i_1, \dots, i_k, i_{k+1}, \dots, i_n\} = \{j_1, \dots, j_k, j_{k+1}, \dots, j_n\} = \{1, 2, \dots, n\}$.)

În particular, pentru $k = 1$ notăm cu Δ_{ij} minorul complementar al minorului (elementului) a_{ij} , iar cu A_{ij} complementul algebric.

4.1.4. Dacă $A_* = [A_{ij}]_{i, j=1, \dots, n}^t$ se numește reciproca matricei A .

4.1.5. Teoremă. Dacă $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ și A_* este reciproca ei, atunci

$$A \cdot A_* = A_* \cdot A = (\det A) \cdot I$$

$$\sum_{i=1}^n a_{ij} \cdot A_{ij} = \det A \quad (\text{dezvoltarea determinantului după coloana } j)$$

$$\sum_{j=1}^n a_{ij} \cdot A_{ij} = \det A \quad (\text{dezvoltarea determinantului după linia } i).$$

Dacă $\det A \neq 0$, atunci matricea A este inversabilă și inversa ei este

$$A^{-1} = \frac{1}{\det A} \cdot A_*.$$

CAPITOLUL 5. MATRICE CU BLOCURI. RANGUL UNEI MATRICE

5.1. MATRICE CU BLOCURI

Fie matricea $A \in \mathcal{M}_{m,n}(\mathbb{C})$, $m \geq 2$, $n \geq 2$.

5.1.1. Definiție. O succesiune de k linii consecutive din matricea A ($k \leq m$) se numește **bandă orizontală** de lățime k și se pune în evidență prin încadrarea acestor linii între două drepte orizontale (duse printre câte două linii ale matricei A).

O succesiune de k coloane consecutive din matricea A ($k \leq n$) se numește **bandă verticală** de lățime k și se pune în evidență prin încadrarea acestor coloane între cele două drepte verticale (duse printre câte două coloane ale matricei A).

Dacă matricea A este partiționată în p benzi orizontale și q benzi verticale, orice matrice aflată la intersecția unei benzi orizontale cu o bandă verticală se numește **bloc** al matricei A . Dacă notăm blocurile cu A_{ij} , $1 \leq i \leq p$, $1 \leq j \leq q$, atunci matricea A se re-

prezintă ca **matrice cu blocuri** sub forma: $A = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1q} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2q} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ A_{p1} & A_{p2} & \dots & A_{pq} \end{bmatrix}$.

5.1.2. Observație. În matricea cu blocuri $A = [A_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, p \\ j=1, \dots, q}}$ toate matricele $A_{i1}, A_{i2}, \dots, A_{iq}$ au același număr de linii și toate matricele $A_{1j}, A_{2j}, \dots, A_{pj}$ au același număr de coloane.

Blocurile de dimensiune $(1, n)$ sunt linii ale matricei A , blocurile de dimensiune $(m, 1)$ sunt coloane ale matricei A , blocurile de dimensiune $(1, 1)$ sunt elemente ale matricei A .

5.1.3. Adunarea matricelor cu blocuri

Dacă matricele de același tip $A, B \in \mathcal{M}_{m,n}(\mathbb{C})$ sunt la fel partiționate în blocuri:

$$A = [A_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, p \\ j=1, \dots, q}} = B = [B_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, p \\ j=1, \dots, q}}$$

și blocurile A_{ij} și B_{ij} au aceeași dimensiune ($i = \overline{1, p}, j = \overline{1, q}$), atunci **adunarea matricelor** A și B se face evident după formula:

$$A + B = C = [C_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, p \\ j=1, \dots, q}},$$

unde $C_{ij} = A_{ij} + B_{ij}$, $i = \overline{1, p}$, $j = \overline{1, q}$.

TESTE FINALE

TESTUL F.1

F.1.1. Fie $A, B, C \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ cu A inversabilă și astfel ca $(A - B) \cdot C = B \cdot A^{-1}$.

Arătați că $C \cdot (A - B) = A^{-1} \cdot B$.

F.1.2. Fie $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ astfel încât pentru orice $X \in \mathcal{M}_{n,1}(\mathbb{C})$ există $N_X \in \mathbb{N}^*$ astfel ca $A^{N_X} \cdot X = 0$. Arătați că $A^n = 0$.

F.1.3. Fie $A, B \in \mathcal{M}_2(\mathbb{C})$ două matrice cu proprietatea că $A^2 + B^2 = 2AB$.

Demonstrați că:

a) $AB = BA$.

b) $Tr(A) = Tr(B)$.

TESTUL F.2

F.2.1. Fie $m, n \in \mathbb{N}^*$ și $A \in \mathcal{M}_{m,n}(\mathbb{R})$. Arătați că:

a) $A \cdot A^t = O_m \Leftrightarrow A = O_{m,n}$.

b) Dacă $m \leq n$, există $A \in \mathcal{M}_{m,n}(\mathbb{R})$ astfel încât $\det(A \cdot A^t) \neq 0$.

c) Dacă $m > n$, atunci $\det(A \cdot A^t) = 0$.

Ovidiu T. Pop

F.2.2. Fie $A, B \in \mathcal{M}_n(\mathbb{R})$ astfel ca $Tr(A \cdot A^t + B \cdot B^t) = Tr(A \cdot B + A^t \cdot B^t)$.

Arătați că $A = B^t$.

F.2.3. Fie $A = [a_{ij}]_{\substack{i=1, \dots, m \\ j=1, \dots, n}}$ o matrice cu elementele numere strict pozitive.

Numim „transformare” înlocuirea tuturor elementelor de pe o linie sau de pe o coloană cu inversele lor. Arătați că putem efectua o succesiune de „transformări” care modifică matricea A în matricea B , cu proprietatea că produsul tuturor elementelor de pe fiecare linie și de pe fiecare coloană este cel puțin egal cu 1.

Vasile Pop